

متن پرسش

با سلام: پیرو حوادث اخیر کرونا دوگانه ای بوجود آمده که باعث سردرگمی می شود. چطور باید بین دین و پزشکی جمع کرد؟ فقها خود را در مسائل پزشکی تابع پزشک می دانند اما امروزه پزشکی زیر نظر سازمان بهداشت جهانی فعالیت می کند و پزشک طبق استانداردهای سازمان ملل رفتار می کند، شما خود بهتر می دانید پزشکی امروز با پزشک دویست سال پیش خیلی فرق دارد، سازمان ملل با نگاه کاملاً سکولار و مادی تمام قضایا را پیش می برد، پزشکی هم مستثنی نیست، آنها فقط ویروس می شناسند و بدن انسان. نه در تفکرشان خدایی هست نه توسلی نه توکلی! و با این دیدگاه نسخه می پیچند برای همین وقتی می گویند اجتماعات تعطیل، حرم و کازینو برایشان یکسان است همانطور که شمر و امام هم برایشان یکسان است! این وسط طب سنتی اسلامی هم حرفهای عجیبی ازشان به گوش می رسد، البته نمی دانم چه مقدار از این حرفها را واقعا گفته اند و چه مقدار را حاشیه سازی کرده اند. اما می دانم که طب سنتی یا طب اسلامی سیستم منظم و نگاه جامعی به مسائل ندارند و هرکدام با مبنایی متفاوت و گاهی متضاد و بر اساس روایاتی که بررسی فقهای نشده اند عمل می کنند، بعضی می گویند اصلاً سرایت معنایی ندارد! بعضی گویند دارویش همین است که ما می گوئیم این وسط حیرت برای مردم است! حوزه ی علمیه هم رویکرد هماهنگی ندارند، واقعا حرم شفا می دهد این شفا دادن به چه معناست؟! ما اعتقاد داریم حقیقت امور و ملکوت امور دست خداست این حقیقت چه طور با اسباب ظاهری جمع می شود؟! عده ای شستن و ضدعفونی کردن حرم را توهین به اهل بیت می دانند اما این ضد عفونی کردن با واجب بودن ازاله نجاست از حرم و مسجد چه تفاوتی دارد؟! ازاله توهین نیست و کسی هم مانعش نیست بلکه واجب است. من خودم بهداشت را رعایت می کنم اما رعایت بهداشت و پیروی مقلدانه از سازمان بهداشت جهانی دو موضوع متفاوتند. ما حیات و ممات اهل بیت را یکسان می دانیم اگر واقعا یکسان است این یکسان بودن به معنای زنده بودن است و یا وظایف نسبت به امام در قید حیات و امام به شهادت رسیده متفاوت است، اگر امام را زنده می دانیم امام زنده و حی، ضریحش و آستانش انسان را بیمار می کند؟ یا این نوع نگاه کردن کلاً اشتباه هست و همان ازاله نجاست نشان می دهد تفاوت هایی هست. سازمان بهداشت و پزشکی در ایام معمولی هم می گویند بوسیدن عتبات باعث بیماریست چون قطعاً باکتری وجود دارد، چطور در ایام بدون کرونا دستورات پزشکان را حساب نمی کنیم و همه متفق القول حرم را می بوسند، حال که قلبمان ترسیده و از مرگ نمی دانیم چه کار کنیم خود را مقید به دستور پزشکان کرده ایم! واقعا اگر اهل بیت امروز بودند چه می کردند؟ ببخشید سوالها زیاد شد منتظر جواب مفصل و دقیق شما هستیم واقعا

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده هم در این دوگانه تأمل کرده‌ام، از طرفی معتقدم جمع مومنین به خودی خود روحها را جهت دفع بیماری‌های جسمی هم توانا می‌کند و از طرفی گویا آلودگی این ویروس مانند سیل می‌باشد که باید خود را در معرض آن قرار نداد. فکر می‌کنم در عین رعایت دستورات بهداشتی حضور در مساجد و حرمها را نباید ترک کرد مثلاً همین قضیه‌ی اعتکاف از همین موارد است که بهتر بود با همین حساسیتی که در مردم در رعایت نکات بهداشتی ایجاد شده و تأکید مجدد بر آن، سازمان تبلیغات به صراحت تشکیل آن را نفی نمی‌کرد تا انجام آن از طریق مومنین منجر به مقابله آن سازمان شود. خوب است رفقا روی این موضوع فکر کنند که جهت اعمال ام داوود سه روز ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ ماه رجب را روزه دار باشند و بعد از ظهر روز ۱۵ با حضور در مساجد در کنار توجه به نکات بهداشتی از اعمال ام داوود بهره مند گردند تا ان شاءالله همین امر با دعاهای جلیل القدری که در آن روز اظهار می‌شود، بلا به خوبی دفع گردد و اندیشمندان ما توفیق هرچه بهتر جهت از بین بردن آن ویروس را پیدا کنند. موفق باشید.